

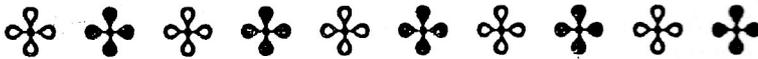
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΑΓΙΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΙΝΑΟΥ

ΟΥ Η ΜΝΗΜΗ 18

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογεῖται ἡ ἀΐστασις τοῦ «Μακάριοις ἀνήρ». Εἰς δέ τό «Κύριε ἐκέκραξα» ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Κλῆσιν τήν ωερώνυμον πεπλουτηκῶς ὄν ἠγάπησας, ἠκολούθησας πάνσοφε, ἀγάπη τῇ κρείττονι συνδεσμών δυνάμεις, πάσας τῆς ψυχῆς σου, καί ὁδηγῶν Ἀγαπητέ, ὅλον τόν νοῦν σου πρός τά οὐράνια, διό τῆς ἀγαπήσεως κατατρυφῶν τοῦ Κυρίου σου, ἐν ἀγάπῃ συντήρησον τοὺς τελούντας τήν μνήμην σου.

Ἄνθρωπος οὐράνιος ἐπί τῆς γῆς ἀναδέδειξαι, τῇ συντόνῳ ἀσκήσει γάρ, βίον τόν ἰσάγγελον, ἐν σαρκί ἐτέλεις, νηστείας πολλάκις καί ἀγρυπνίας προσευχαῖς, τό ὀπτικόν τῆς ψυχῆς ἐκάθηρας, καί νῦν τήν ἐπουράνιον μακαριότητα ἐνδοξε, ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου Ἀγαπητέ καί δεήσειςιν.

Πίστιν τήν ὀρθόδοξον, πρός τόν Θεόν ἔχων ἔλαβες, τήν ἐλπίδα βεβαίαν τε, τῆς ἀνταποδώσεως, ὅθεν τῆς ἀγάπης, στύλος ἀνεώανης τῆς πρός Θεόν Ἀγάπητέ, καί τόν πλησίον ὅλος διάπυρος, ὅθεν ἀγάπῃ στήριξον ταῖς ἰκεσίας σου πάντοτε τάς ψυχάς τῶν τιμώντων σου νῦν τήν μνήμην πανεύσημε.

Ἔτερα προσόμοια. Ἦχος β΄.

ἌΟτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἐχων ἐκ παιδός τόν λογισμόν, πρός Θεόν παμμάκαρ ἡσύχως τόν βίον ἤνυσας, μέλι τό γλυκύτατον τῶν ἀρετῶν ἐν ψυχῇ, συλλεξάμενος ὅσιε, ἐγλύκανας ὄντως, τὰς ψυχάς τῶν πρέσβυν σε πλουτούντων πάντοτε, δίδου καί ἡμῖν τήν σὴν χάριν, ὦ Ἀγαπητέ καί παντοίων λύτρωσαι κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντας σε.

ἌΟλον τῆς ἀγάπης τόν βυθόν, ἐρευνήσας πάτερ ἐκεῖθεννάματα ἤντησας, οἷς καί κατεδρόσισας τάς διανοίας τῶν σοί, προστρεχόντων ἀοίδιμε, ἰώμενος νόσους, δαίμονας ἐλαύνων τε ὀρῶν τά μέλλοντα, πάθη τῶν ψυχῶν ἰατρεύων, ὦ Ἀγαπητέ ἀγαπήσας τῆς ἀγάπης ὄντως τό ἀκρότατον.

Ποίμνης λογικῆς οἶα ποιμήν, ἐπί χλόην θείων λογίων ταύτην ὁδήγησας, καί ἐκθρέψας ὅσιε ταῖς σαῖς ὀρθαῖς διδαχαῖς, σεσωσμένην προσήγαγες Κυρίῳ τῶν πόνων μισθόν κληρωσάμενος ζωῆν αἰώνιον ἧς ἀξιοθῆναι δυσώπει καί ἡμᾶς πρεσβείαις σου μάκαρ, ὦ Ἀγαπητέ ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐπουρανίου κλήσεως ἠξίωσαι, συναδούσης τῷ βίῳ σου. ἌΟλος γάρ τῇ ἀγάπῃ ἐπετρωμένος, ἀρετῆς ἀπάσης θησαυρός ἐχρημάτισας. Ἐουσίαν προκρίνας τῆς ἐφωάρτου ζωῆς, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς τήν ψυχὴν καθάρας, γέγονας τοῦ Πνεύματος κειμήλιον. Ἐν μέσῳ δέ ἐπιγείου στρατείας δουλεύων, τῆς οὐρανίου στρατιᾶς τῶν ἀγγέλων, ἐφάμιλλος ἀνεδείχθης. Καί Χριστόν ὁμολογήσας ἐνώπιον τυράννων, ἐν τῇ σαρκί τά στίγματα τοῦ μαρτυρίου περιέφερες. Οἷς κοσμούμενος, ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ παρέστης, τοῦ ὄντως ἀγάπῃ χρηματίζοντος. Διό τῆς ἄνω μακαριότητος κατατρυφῶν Ἀγαπητέ ἀξιύμνητε, ἐν ἀγάπῃ συντήρησον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν. Τίς μή μακαρίσει σε.

Ἦχος α΄

Εὐλογημένος ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔστι Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνούν παρ' ὕδατα, τὰ τοῦ Εὐαγγελίου διδάγματα, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζαν αὐτοῦ τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα καὶ ἔσται ἐπὶ στελέχη ἀλσώδη καὶ οὐ διαλείψει ποιοῦν καρπούς ἀρετῶν. Τοιοῦτος ἀνεδείχθη Ἅγιε, τῇ ἐμπόνῳ ζωῇ σου, Ἀγαπητέ πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄

Ζηλωτὴς τῶν μαρτύρων, ἐνθέῳ προαιρέσει γενόμενος, σεαυτὸν πρὸς βασάνους προθύμως παρέδωκας, ἐλόμενος παθεῖν διὰ Χριστόν, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀπόλαυσιν Ἀγαπητέ ἀξιόμνητε. Καὶ μυρίοις τό σῶμα σου κολαστηρίοις παιδευόμενος, ἔχαρες, ποθῶν Παραδείσου σκηνώματα, διεφυλάχθης δὲ πάντως ἀβλαβῆς, προκρίνοντος τοῦ Θεοῦ τηρεῖν σε εἰς πολλῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ἦχος γ΄

Θαυμαστῶς σέ δοξάζει, ὁ θαυμαστός ἐν Ἀγίοις μακάριε, ὅθεν θαύμασι πλείστοις κατελάμπρυνε τὸν βίον σου, Ἀγαπητέ πατὴρ ἡμῶν. Ἐκκαθάρας γάρ πόνοις ἀσκητικοῖς τό ὀπτικόν τῆς ψυχῆς, προεώρας τὰ ἐσόμενα, καὶ τῶν κρυφίων γνώστης ἀναδέδειξαι. Παταμοῦ δὲ ἐστράφη τό ρεῖθρον, τῇ πρὸς Θεόν ἐντεύξει σου, ἀβλαβεῖς διαφυλλάτῳ παρακειμένους ἀγρούς. Ὅθεν ἐπαξίως σέ γεραίρομεν θαυματοβρύτα ὅσιε οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην σου σήμερον.

Ἦχος δ

Ἱερωσύνης ποδῆρη, ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, καθαρὰς τῷ Δεσπότη θυσίας ἀναφέρειν κατηξίωσαι. Καὶ καθορᾶν μυστικῶς, τῆς ἄνω ἱεραρχίας τὸν θρόνον κεκαθαρμένοις ὀφθαλμοῖς, σοὶ δέδοται παρὰ Θεοῦ, Ἀγαπητέ τῆς ἀγάπης ἐνδιαίτημα. Διό τῷ ἐπουρανίῳ θυσιαστηρίῳ παριστάμενος αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, συμφορῶν ἀπαλλαγὴν, εἰρήνην, σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄

Ἀγάπης ἐπαξίως ἐπώνυμε, ἐλπίδος ταῖς πτέρυξι καὶ τῆς πίστεως, πρὸς Θεὸν τὰς ἀναβάσεις ἐποίησας ὅσιε. Καὶ στεφάνῳ τῶν ἀρετῶν κεκοσμημένος καὶ πορωρίδι αἱμάτων σου περιβεβλημένος, παρρησίᾳ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἐνέκυψας Ἀγαπητέ. Ὅθεν ἀμοιβὰς τῶν ἀγῶνων ἀξίως ἐκομίσω καὶ στρατιαῖς τῶν ὀσίων συγχορεύεις, τοῖς ὕμνοῦσι σε αἰτούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ θεῖον ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων τόν ὁμοδίαιτον, ἱεραρχῶν κανόναν, τῶν ὁσίων τήν στάθ-
μην, μαρτύρων γεγονότα σεπτόν κοινωνόν, προαιρέσει θεόφρονι, Ἀγαπητόν τῶν
Ἀγίων συγχορευτήν, εὐφημήσωμεν φιλέορτοι.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Ὁμολογίας στεφάνῳ κατακοσμούμενος, χιτῶνα εὐφροσύνης, περιέθου ἀξίως,
καί θείαν ἀγαλλίασιν τῇ ψυχῇ μυστικῶς ἐθησαύρισας, Ἀγαπητέ ἱεράρχα, ὄθεν
πιστῶς συνελθόντες σέ γεραίρομεν.

Στίχ. Διά τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεός ὁ θεός σου...

Ἀγαπητόν τόν Κυρίου πιστόν θεράποντα, τόν τῆς Χριστοῦ ἀγάπης τετρωμένον
τῷ πόθῳ, ἀξίως εὐφημοῦντες ἀγάπῃ διπλῇ πρὸς ἀλλήλους καί Κύριον, λελαμπру-
σμένοι τελέσωμεν τήν αὐτοῦ μνήμην ἁγίαν ὡ φιλέορτοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κλίμακα θείων ἀρετῶν ὁσίως ἀναβέβηκας πάτερ, μηδὲ πως στραφεῖς εἰς τά ὀπίσω
ἕως τῆς ἀγάπης τό ἄκρον ἐφετόν ἀληθῶς κατείληφας, ἀνέκλειπτον θησαυρόν ἐν τῇ
ψυχῇ σου ταπεινοφροσύνης τοῖς ὄροις φρουρούμενον, καί ἀσκητικοῖς ἀγῶσι εἰς
ἑκατόν αὐξανόμενον. Ὄντως μακάριος σύ ἐγένου τῷ θεῷ ἁεὶ προσομιλῶν καί διά
τῆς ἀγάπης μυστικῶς Αὐτῷ ἐνούμενος, Ἀγαπητέ παμμακάριστε. Καί νῦν καθαρῶ-
τερον αὐτόν ἐποπτεύων διά τῆς ἀληθοῦς θεωρίας, μή παύσῃ δεόμενος ὑπέρ ἡμῶν
τῶν ἐκ πόθου τιμώντων τήν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καί νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ἀγάπης τήν ἔλλαμψιν, ἐν τῇ ψυχῇ ἐσχηκῶς, φωστήρ ἀναδέδειξαι τήν οἰκου-
μένην πληρῶν, Ἀγαπητέ παναοίδιμε. Πρότερον μὲν ἀσκήσει καθαρθεῖς τήν καρδίαν
θρόνον ἱερωσύνης κατεκόσμησας ὄντως καί στέφος ὁμολογίας ἀξίως προσείληφας.

Μετά τήν α΄στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάπης τῷ δεσμῷ συνδεόμενος μάκαρ, τῷ ὄντως ἐφετῷ, τῆς αὐτοῦ φωταυγείας, ἐνθέως πεπλήρωσαι Ἀγαπητέ παμμακάριστε, ὅθεν πρέσβευε τῆς γλυκυτάτης ἀγάπης μετασχεῖν ἡμᾶς, τούς ἐκτελούντας τήν μνήμην τῆς σῆς τελειώσεως.

Θεοτοκίον

Οὐράνιος ναός ἀνεδείχθης Παρθένε, χωρήσασα Χριστόν ἐν νηδίῳ σου μόνη, σκηνή τήν τῆς χάριτος κιβωτόν περιέχουσα, θρόνος ἔμψυχος τοῦ βασιλέως τῆς δόξης καί πυρίμορφον ἄρμα τοῦ Λόγου ἀγγέλων χερσί βασταζόμενον.

Μετά τήν β΄στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θρόνον ὅσιε ἱερωσύνης, κατεκόσμησας σῆ παρουσία, θεαρέστως ὁδηγῶν τό σόν ποιμνιον, πρός ἀληθείας νομάς ἱερώτατε, Ἀγαπητέ ἱεραρχῶν ἀκροθίνιον, πάτερ πρέσβευε Χριστόν τόν θεόν δεόμεθα, δωρήσασθαι ἡμῖν ἀγάπην ἄπτωτον.

Θεοτοκίον

Ἰλαστήριον κόσμου ἐγενου, παντευλόγητε παρθενομήτωρ, τόν θεόν ἀεὶ ἱλασκομένη τοῖς παιάσαι καί ἀπειθοῦσι αὐτοῦ τῷ προστάγματι, ὦν πρῶτος πέλω ὁ ἄθλιος Δέσποινα, ὃν μοι ποιήσον πανάχραντε εὐδιάλλακτον, τά πλήθη παρορῶσα τῶν παισμάτων μου.

Μετά τόν πολυέλαιον. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Νοεροῖς στρατεύμασι νῦν συγχορεύων, τῆς τρυφῆς ἠξίωσαι τοῦ Παραδείσου μετασχεῖν, ἧς ἀπολαύων μνημόνευε τῶν τήν σὴν μνήμην ἐπιτελούντων μακάριε.

Θεοτοκίον

Παρθενίας ἄνθος σε καί κρῖνον Κόρη, μητρικῆς σεμνότητος, ἐπιγινώσκομεν ἐν σοί, τά διεστῶτα γάρ ἦνωσεν ὁ προειδῶς σου ψυχῆς τήν εὐπρέπειαν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τό ἀάντιφωνον τοῦ δ΄ἤχου. Τό προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον εἰς ἱεράρχην. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴτα τό ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄

Τῆς σοφίας ἐνδίαίτημα, πάτερ ἐδείχθης ἀληθῶς, ἀσκήσεως ὑποτύπωσης, ἐγκρα-
τείας στάθμη, ἀγάπης θησαυρός ἀνεξάντλητος, δι' ἧς ἠρμόσθης τῷ Χριστῷ, καί
ψυχὴν ἐκκαθάρας, δοχεῖον ἐφάνης ἀληθῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οὐ ταῖς ἀκτι-
στοις φωταυγείαις αἰεὶ καταυγαζόμενος, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν πυρσεύεις ταῖς
πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Ἀγάπης τὸν ὁμώνυμον ἐν ὕμνοις γεραίρω.»

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. «Ἀνοίξω τό στόμα μου.»

Ἀνάτειλον Κύριε γνώσεως φῶς τῆ καρδία μου, τὸν σὸν ὅπως ὕμνοις νῦν ἄσω
θεράποντα, καί ἀξίωσον εὐχαῖς αὐτοῦ τιμῆσαι, τὸν βίον τὸν ἐνθεον καί τὰ
παλαίσματα.

Γήινων φροντίδων σύ τὸν νοῦν ἀπέστησας ὅσιε, ἐκ βρέφους τὸν Κύριον ἐπιπο-
θήσας θερμῶς, καί ἀσκήσεως τὴν τρίβον τὴν τραχεῖαν εὐχαρις ἐβάδισας Ἀγαπητέ
νουνεχῶς.

Ἀγάπης τοῖς ἤθεσι καλλωπιζόμενος ὅσιε ὡς λύχνος ἐξέλαμψας ἐν μέσῳ τῶν
ἀδελφῶν, ταπεινούμενος καί πᾶσιν ὡς ἀγγέλους, ἠτένιζες πάντοτε διακονῶν αὐτοῖς.

Θεοτοκίον.

Πεσοῦσαν ἠνώρθωσας ἡμῶν τὴν φύσιν φιλάνθρωπε, ἐν μήτρα σαρκούμενος σεμνῆς
θεόπαιδος, ἦν ἀνέδειξας κυρίως Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν πάντοτε σῶσαι τοὺς
δούλους σου.

ᾠδὴ γ΄. «Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.»

Ἠγώνισαι μάκαρ ὑπὲρ φύσιν, ἐν μόνοις φλοιοῖς καιρόν μακρόν, τρεφόμενος
ἐγκράτειαν, ἀρίστην μετερχόμενος, πάθη σαρκὸς νεκρῶσας τε, Ἀγαπητέ καί
σκιρτήματα.

Σαυτόν ἐπεδίδου πρὸς νηστείας, θεήσεις καὶ ἄγρυπνον ψυχῆς τό ὄμμα ἔχων
δοσε, ἐν ἄγρυπνίαις ἄπτωτος, διέμεινας ἀγγέλων σύ, τήν πολιτείαν μιμούμενος.

Τοῦ Πνεύματος πάτερ τοῦ Ἁγίου, καρπούς ἐν ψυχῇ ἐπιμελῶς, ἐκτήσω βίον
ὄυλον, ἐν σώματι δεικνύμενος, ὄθεν Πατρός τήν δόξαν νῦν, καί τοῦ Υἱοῦ καθορᾶς
σεπτῶς.

Θεοτοκίον

Ὅσμήν εὐωδίας Θεοτόκε, τήν κτίσιν ἐπλήρωσας τῷ σῷ πανάγνω τόκῳ Πάναγνε,
τό σκότος ἀφανίζουσα, τό τῶν εἰδώλων Δέσποινα, τό ζοφερῶς πρίν καλύπτον
γῆν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τήν σοφίαν καί Λόγον.

Τῆς ἀγάπης ἀκένωτος ποταμός. ἐκ Θεοῦ ἐκπηγάζων τήν σὴν ψυχὴν, πλουσίως
κατήρδευσε καί ναμάτων ἐπλήρωσε, αὐλῶν οὐρανίων ἀγάπης τελέσας σε, χειμάρρουν
ἀκενώτων ρευμάτων πανόσιε ὄϊς καταδροσίζεις, ἐκτακείσας καρδίας, πταισμάτων
τῷ καύσῳ, καί πιαίνεις τὰ πνεύματα, ἀρετῶν πρὸς γεώργησιν, καί καρποφορίαν
δεκτὴν, τῷ ΚΥρίῳ, Πάτερ ἀγιώτατε, τῶν θερμῶς ἐκτελούντων τήν ἀγίαν μνή-
μην σου.

Θεοτοκίον

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος τό σεπτόν, ἐκμαγεῖον καί πάντων τῶν ἀρετῶν, τό
θεῖον θησαύρισμα, τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα, τήν ἐν κοιλίᾳ φέρουσαν τόν Λόγον
τόν ἄναρχον, τήν Πανάγιαν Κόρην, Μαρίαν δοξάσωμεν τήν ἐκλελεγμένην ἀπό
πάντων αἰώνων, τήν στάμνον τήν φέρουσαν μάννα τό ἐπουράνιον, τήν σκηνὴν τήν
ἀμόλυντον, τράπεζαν τήν θείαν τήν φρικτῶν, μυστηρίων οὔσαν ἐργαστήριον, τήν
κιβωτόν τήν ἀγίαν ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Ῥοή δ΄. «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.»

Νέος ὢν τήν ἡλικίαν, ἐν στρατείᾳ διέπρεψας, τοῦ ἐπουρανίου, μόνου βασιλέως
δεικνύμενος, ὀπλίτης ἄριστος πάτερ καί συνόμιλος, νοερῶν στρατιῶν Ἀγαπητέ
δεοδόξαστε.

Ὁ δοξάσας τοὺς ἀγίους σέ ἐδόξασε Κυριος, χάριν τῶν θαυμάτων σύ ἐμπι-
στευθεὶς καί ἰάσεων, παντοδαπῶν αὐτουργόν ἀποτελέσας σε, δι' ὧν πάντας σοι
τούς προσιόντας ἀνέπαυσας.

Μάχαιράν ὡς ὄξυτάτην, προσευχήν ἐν ψυχῇ πλουτῶν, πάσας τῶν δαιμόνων, σύ ἐπιβουλὰς κατενίκησας, καί τῆς αὐτῶν ἐξουσίας ἠλευθέρωσας, τοὺς δεινῶς τό πρίν πολεμουμένους πανόλβιε.

θεοτοκίον

Ἦραιότης τῶν ἀγγέλων, ἀρχαγγέλων ἐντρύφημα, Χερουβείμ τερπνότης, Θρόνων Σεραφεείμ ὕμνολόγημα, ἐξουσιῶν καί δυνάμεων ἐντρύφημα, Κόρη γέγονας, Κυριότητων τε μέλισμα.

Ῥῶδή ε: «Ἐξέστη τά σύμπαντα»

Νοήσας τοὺς μάρτυρας, πρὸς θεϊκὴν λαμπρότητα, μάκαρ ἀγομένους τὴν καρδίαν, τοῦ μαρτυρίου πόθῳ ἐτέτρωσο, καί ἔσπευδες τούτων κοινωνός, πάντων τῶν κολάσεων σεαυτὸν ἐπιδείξασθαι.

Ἐπάρχοντα πάνσοφε, πολλῶν ψυχῶν ἀνάπαυσις, Κύριος ἐφύλαξέ σε Πάτερ, ἀπὸ θανάτου, βασανισθεὶς γὰρ σοδορῶς, καί ἐν ἀκοντίοις κεντηθεὶς, σῶμα σου τό ἅγιον, διετήρησεν ἄτρωτον.

Μαρτύρων ὁμόζηλος, τῇ προαιρέσει γέγονας, ὅθεν καί στεφάνοις μαρτυρίου, κεκοσμημένος, Ἀγαπητέ τοῖς χοροῖς, νῦν τοῖς τῶν μαρτύρων ἐντρυφῶν, χαίροις ἀγαλλώμενος καί χορεύεις γηθόμενος.

θεοτοκίον

Ὅν ἔτεκες Δέσποινά ἀκαταπαύστως αἴτησαι, ρῦσαι τῆς παθῶν κυριαρχίας, τοὺς κρατούμενους ἀμαρτιῶν τοὺς δεσμούς, λύων ὡς θεός καί ἀρετῶν, χάριτας δωρήσασθαι τοῖς ὕμνοῦσι σε Ἀχραντε.

Ῥῶδή στ: «Τὴν θεϊαν ταύτην»

Νικήσας Πάτερ τὸν τύραννον, παθῶν ἐλευθερίας ἠξίωσαι, ὅθεν ἐπίσκοπον, πολλῶν ψυχῶν σέ κατέστησεν, τῆς Συναοῦ ὁ μόνος φύσει ωιλάνθρωπος.

Ἐλαίψ Πάτερ τῶν λόγων σου, ψυχὰς καθιλαρύνεις τῆς ποιμένης σου, καί τῶν θαυμάτων σου ταῖς ἐνεργείαις ἰάματα, παντοίων νόσων δίδως ἀξιοθαύμαστε.

Νοός σοφέ καθαρότητι, τά μέλλοντα σαφῶς προητένιζες, ὅσα προφήτης σύ, Ἀγαπητέ νέας χάριτος, τῶν παλαιῶν τὸν βίον ἐκμιμησάμενος.

θεοτοκίον

Υἱὸν θεοῦ ἐν ἀγκάλαις σου, ἐβάστασας Υἱὸν σου γενόμενον, Κόρη ἀνύμφευτε, υἰοθεσίαν οὖν αἴτησαι, τὴν οὐράνιον πάντας ἡμᾶς κληρώσασθαι.

Τόν ἀπό βρέφους τῷ Κυρίῳ ἀναθέμενον, καί θεαρέστως ἐν ἀσκήσει πορευόμενον, ἐποξίως ἀνυμνοῦμεν σε θεοφόρε. Ἱεράρχης γάρ ἐδείχθης ἀξιόλαστος, καί ποιμὴν ἀληθινός ἐχημάτισας. Διὸ κράζομεν· χαίροις Ἀγαπητέ παμμακάριστε.

Ὁ Οἶκος.

Τόν τῆς ἀγάπης πάντες συνώνυμον, καί ταύτης γεγονότα ὑπέρλαμπρον φωστήρα, τῶν ἀσκητῶν τὴν δόξαν, καί τῶν ὁσίων μέγα κλέος, μαρτύρων τόν σύναθλον καί ὁμότιμον, ἱεραρχῶν σεπτὸν ἐκτύπωμα, καί τῶν ἀγγέλων συγχορευτὴν, εὐσημοῦμεν Ἀγαπητὸν τόν αἰίδιμον, ὃς πρόκειται ἡμῖν εἰς εὐφημίαν, τούτῳ κράζοντες·

Χαίροις Ἀγαπητέ παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σινάου τοῦ Ὁμολογητοῦ καί θαυματουργοῦ.

Στίχοι

Ὅν ἠγάπησας Ἀγαπητέ Δεσπότην,
οὕτως καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὓς ἠγάπας.

Ῥδὴ ζ: «Οὐκ ἐλάτρευσαν».

Μακαρίας σύ φωνῆς ἐπακροώμενος, δεῦτε· λεγούσης πρὸς μέ, οἱ κοπιῶντες Χριστός, ἦν τῷ κόσμῳ ἔφησε, πάντα κατέλιπες, καί προσέδραμες, εὐλογητός βοῶν αὐτῷ ὁ θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νάμα ἔστρεψας τοῦ ποταμοῦ φερόμενον, καί ἀφανίζον ἀγρόν τοῦ ἐπισκόπου τῇ σῇ, παμμακάρι πρὸς Κύριον ἐντεύξει κράζων αὐτῷ· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καί θεός εὐλογητός εἶ.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ὅσιν, ὕπνον καί ἄνεσιν, τῷ σώματί σου ἕως, εὖρες τόπων· ἄγιε τῷ σῷ θεῷ ἐκβοῶν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καί θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Ἰταμότητα δαιμόνων ἐξηφάνισας, τῷ θείῳ τόκῳ σου, περιστερά λογική, καί τούτων σεβάσματα πάντα συνέτριψεν, ὁ ἐκ μήτρας σου, ἐπιφανεὶς θεάνθρωπος καί θεός εὐλογημένος.

Μάχαιράν ὡς ὀξυτάτην, προσευχὴν ἐν ψυχῇ πλουτῶν, πάσας τῶν δαιμόνων, σύ
ἐπιβουλὰς κατενίκησας, καὶ τῆς αὐτῶν ἐξουσίας ἠλευθέρωσας, τοὺς δεινῶς τό
πρὶν πολεμουμένους πανόλβιε.

θεοτοκίον

Ἐραιότης τῶν ἀγγέλων, ἀρχαγγέλων ἐντρύφημα, Χερουβείμ τερπνότης, Θρόνων
Σεραφείμ ὑμνολόγημα, ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων ἐντρύφημα, Κόρη γέγονας, Κυριο-
τήτων τε μέλισμα.

Ῥῆ ε': «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα»

Νοήσας τοὺς μάρτυρας, πρὸς θεϊκὴν λαμπρότητα, μάκαρ ἀγομένους τὴν
καρδίαν, τοῦ μαρτυρίου πόθῳ ἐτέτρωσο, καὶ ἔσπευδες τούτων κοινωνός, πάντων
τῶν κολάσεων σεαυτὸν ἐπιδείξασθαι.

Ἐπάρχοντα πάνσοφε, πολλῶν ψυχῶν ἀνάπαυσις, Κύριος ἐφύλαξέ σε Πάτερ,
ἀπὸ θανάτου, βασανισθεὶς γὰρ σοδορῶς, καὶ ἐν ἀκοντίοις κεντηθεὶς, σῶμα
σου τό ἅγιον, διετήρησεν ἄτρωτον.

Μαρτύρων ὁμόζηλος, τῇ προαιρέσει γέγονας, ὅθεν καὶ στεφάνοις μαρτυρίου,
κεκοσμημένος, Ἀγαπητέ τοῖς χοροῖς, νῦν τοῖς τῶν μαρτύρων ἐντρυφῶν, χαίροις
ἀγαλλώμενος καὶ χορεύεις γηθόμενος.

θεοτοκίον

Ὅν ἔτεκες Δέσποινά ἀκαταπαύστως αἴτησαι, ρῦσαι τῆς παθῶν κυριαρχίας,
τοὺς κρατούμενους ἀμαρτιῶν τοὺς δεσμούς, λύων ὡς θεός καὶ ἀρετῶν, χάριτας
δωρήσασθαι τοῖς ὑμνοῦσι σε Ἄχραντε.

Ῥῆ στ': «Τὴν θείαν ταύτην»

Νικήσας Πάτερ τὸν τύραννον, παθῶν ἐλευθερίας ἠξίωσαι, ὅθεν ἐπίσκοπον,
πολλῶν ψυχῶν σέ κατέστησεν, τῆς Συναοῦ ὁ μόνος φύσει φιλόανθρωπος.

Ἐλαίῳ Πάτερ τῶν λόγων σου, ψυχὰς καθιλαρύνεις τῆς ποιίμνης σου, καὶ τῶν
θαυμάτων σου ταῖς ἐνεργείαις ἰάματα, παντοίων νόσων δίδως ἀξιοθαύμαστε.

Νοός σοφὴ καθαρότητι, τὰ μέλλοντα σαφῶς προητένιζες, οἷα προωήτης σύ,
Ἀγαπητέ νέας χάριτος, τῶν παλαιῶν τὸν βίον ἐκμιμησάμενος.

θεοτοκίον

Υἱὸν Θεοῦ ἐν ἀγκάλαις σου, ἐβάστασας Υἱὸν σου γενόμενον, Κόρη ἀνύμφευτε,
υἰοθεσίαν οὖν αἴτησαι, τὴν οὐράνιον πάντας ἡμᾶς κληρώσασθαι.

Στέφανος χειρὶ τοῦ ἀθλοθέτου, τῇ σῆ κορυφῇ Ἄγαπητέ σοφέ, ἐναποτιθέμενος, δόξης ὤφθη γνώρισμα, νίκης τε τεκμήριον, κατὰ παθῶν καὶ σαρκός, τόν Κύριον ὑμνεῖν σε προτρέπον καὶ ὑπερυψοῦν ὡς θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνήσιος τοῦ λόγου ὀρθοτόμος, καὶ βᾶσις τῆς ὀρθοδόξου πάτερ πίστεως, ἐνθεος ὑπέρμαχος, τῶν δογμάτων γέγονας, ἀναβοῶν μακάριε τῷ Λόγῳ πάντοτε τόν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐμπλεως τῆς ἄνωθεν σοφίας, καὶ πλήρης πνευματικῆς πάτερ συνέσεως, πλήρης Θείου Πνεύματος, ἀρετῆς τῆς κρείττονος, τῆς σῆς ἀγάπης ἔλαμψεν ὁ βίος Ἅγιε, ὄν ἦνυσας, αἰνεῖτε κραυγάζων καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ρᾶνον μοι παρθένε τοῦ ἐλέους, τοῦ σοῦ νῦν ρανίδα διαλύουσας, πάντων τῶν κακῶν ἔσμον καὶ τὴν τῶν πταισμάτων μου, γραφὴν τὴν ἐξαλείφουσας, ψυχὴν δροσίζουσας, διάνοιαν στηρίζουσας πόθῳ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, σεμνὴ ἀπειρογάμως.

ᾠδὴ θ': «Ἄρας -γηγενής».

Ἄρας τόν σταυρόν, ἐπ' ὧμων σου ὅσιε ἐπηκολούθησας, τῷ ἐπὶ σταυροῦ Χριστῷ, τὰς χειῖρας πάλαι πάτερ ἐκτείναντι, τὰ τούτου δικαιώματα ἐν τῇ καρδίᾳ ἐνθείς καὶ τόν νόμον, μελέτην ποιούμενος, ἀγαπήσας αὐτοῦ τὰ διδάγματα.

Ἰσχυσας Χριστῷ τῷ ἐνδυναμοῦντι σε, Ἄγαπητέ ἱερέ, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος τὴν δυναστείαν συντρίβειν ράβδῳ τῆς σῆς, ἱεραρχίας, ἡγείρας ναοὺς δέ ἅγιε, τοῦ λατρεύειν τόν θεόν ἐκάστοτε, τοὺς αὐτόν προσκυνούντας ἐν πνεύματι.

Ρῶσιν τῶν ψυχῶν, σωμάτων τε ἴασιν δίδου ἐκάστοτε, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν θεῖαν μνήμην Ἄγαπητέ ἱερέ, καὶ πόθῳ ἀνυμνοῦσι σε ἔνσαρκε ἄγγελε, καὶ βοῶσι χαίροις ἁγιώτατε, πρεσβευτά καὶ ἱκέτα πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον

ᾠς θεοῦ μητρί προσπίπτομεν Δέσποινα πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, πρέσβυν σέ πλουτήσαντες, καὶ μεσιτείαν πρὸς τόν φιλόανθρωπον, δεόμενοι ἀφέσεως τυχεῖν καὶ οἰκησιν, παραδείσου, ἀπολαύειν πάντας σε, τοὺς δοξάζοντας κόρη θεόνυμφε.

Ἐξαποστειλάριον «Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε».

www.treasuresliturgic.ro
Τῶν μοναζόντων τό κλέος, ἱεροσῶν τῶν καλλογῶν, ταμεῖον τό τῶν θαυμάτων,
ἀγάπης θείας πλουτιστήν, Ἀγαπητόν εὐφημοῦμεν, θεράποντα τοῦ Κυρίου.

θεοτοκίον

Τῶν Χερουβεὶμ, θεῖον ἄσμα, τῶν Σεραφεὶμ ἢ χαρμονή, ἀγιωτέρα ἀγγέλων,
δυνάμεων ἐξουσιῶν, κυριοτήτων ἐδείχθης, καὶ ἀρχαγγέλων παρθένε.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ.δ'. «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος».

Τό τῆς ἀγάπης ἀμάραντον, θεῖον φυτόν ἱερόν, ἐγκρατείας τοῖς ὕδασι,
ἀρδευόμενον καλῶς καὶ ἀεὶ αὐξανόμενον, εὖοσμα ἄνθη φέρον ἀσκήσεως, πολυπο-
ύλους καρπούς ἀθλήσεως, τό εὐσκιόφυλλον, τό δροσίζον χάριτι τοὺς εὐσεβεῖς,
πάντες εὐσημήσωμεν, Ἀγαπητόν θαυμαστόν. (δίς)

Πάθη νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς ἀφθαρσίας στολήν, ἐνεδύσω μακάριε, ἐπί γῆς
μιμούμενος, ἀσωμάτων εὐπρέπειαν, καὶ τῷ τῶν ὅλων θεῷ παρίστασαι, θερμός
ἰκέτης ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν τὴν ἐτήσιον, μνήμην σου τιμώντων νῦν ἱεραρχῶν,
σέμνωμα καὶ καύχημα, Ἀγαπητέ ἱερέ.

Θείων μαρτύρων ἐφάμιλλος τῇ προαιρέσει ὀφθείεις, ὡς τὰ τούτων παλαίσματα
ζηλῶν παμμακάριστε, καὶ ἐκδώσας τό σῶμα σου, πρὸς τιμωρίας καὶ ἀκοντίσματα,
ἐνθεν δοξάσας Χριστόν σοῖς μέλεσι, ᾧ καρτερόψυχε, σὺν αὐτῷ ἀγάλλη νῦν ἐν
οὐρανοῖς, πάντοτε δεόμενος ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ.

Ἀσκήσας ὑπερφυῶς, κατὰ παθῶν πολυτρόπων, τρόπαιον ἔστησας παναοίδιμε,
καὶ ἐναθλήσας νομίμως, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει ἀξίως ἐστέφθης παρά Θεοῦ,
Ἀγαπητέ μακάριε. Ὅθεν τό χάρισμα δεχθείς τῆς ἀρχιερωσύνης, τῷ Θεῷ ὡς
ἄγγελος ἐπί γῆς ἐλειτούργησας, ἀναιμάκτους θυσίας ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σου ἀεὶ
ἐνεγκών. Καὶ νῦν δυσωπεῖ ἀπαύστως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ πάσης ἀπειλῆς καὶ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοί, ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἀγίου ἢ γ'καὶ στ'ὠδή.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἱεραρχῶν.

Κοινωνικόν«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Μεγαλυνάριον

Χαίροις τῆς ἀγάπης ὁ ποταμός, ὁ τὴν οἰκουμένην καταρδεύων θείαις ροαῖς,
χαίροις τῶν ὁσίων καὶ ἀθλητῶν ἢ δόξα, Ἀγαπητέ θεόφρον, ἀγγέλων σύσκηνε.